

В. најде у шаљци

БРОЈ 45

БЕОГРАД СРЕДА 15 ФЕБРУАРА 1895 ГОД.

ГОДИНА II.

ЦЕНФ ЗА СРБИЈУ

на годину 12
по год 6
три мес 3

ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ

На по год 18
три мес 9

Уредништво књаз Михайлова
улица бр. 10.

МАЛЕНЬКИ ЖУРНАЛ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН

БРОЈ 5 ПАРА ДИН. БРОЈ

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

НАПАД НА ДЕВОЈКЕ

(Свршетак)

Изгледа нам да и у вас има вештих и препредених кортеша, који су се одали на такав прљав занат да краду младе девојке, и ако им се одмах не стане озбиљно на пут, биће ускоро случајева да ће мвога мајка закукати за својом милом и лепом ћерчицом. Не само да се ове хијене вуку око кућа сиромашних породица и њихову децу вребају, већ их има и таквих, који вребају и кћери најбогатијих породица. Но да испричамо један случај.

Код г. Милоша Скерлића овд. шеширије ради осим других девојака и једна девојчица од својих 13 до 14 год. Она је плава и доста лепушкаста, али је сиромашна и према томе и сиромашки одеђена. Њени румени образи због оскудице а можда и тешког рада починују полако да губе ону своју природну свежину, али при бољу храни и нези девојче би се сигурно лепо развило.

На њу је један овд. лупеж поодавно бацио око и једнако је вребао, да му дође згодна прилика, па да је дочека. Госпођица Јелена Р. (тако се зове то девојче) није ништа слутила, што је тако похотљиво посматра речени лупеж, кад свакојутро поред њега прође, идући у радњу г. Скерлића.

У прошлу среду 8.0.м. Јелена је пошла од куће са Зерека рано као и обично. Тако идући прешла је преко Велике Пијаце, Васином улицом и дошла до кафана код „Дарданела“ преко пута Народног Позоришта. Ту скрене десно између оних багрема и безбрежно иђаше даље.

Наједавпут излети из кафана један човек, који је по свој прилици чекао код врата, па ухвати девојчицу за руку. Он је беше тако изненада здрнио, да је Јелена врискнула и у мало што није пала на земљу.

— Небој се, шта ти је, неће ти бити ништа, говорише јој непознати.

— Пустите ме, јаој, та пустите ме, викала је преплашена девојка, и поче гласно плакати.

— Хајде са мном, неће ти бити ништа, ја тебе познајем одавно, хајде, небој се, ја ћу те чувати. Ево овамо, само не мој викати, умираваше је непознати зликовац нагнувши се према њој.

Јелена се међутим непрестано отимала и викала, али је овај држао чврсто за руку. Дете се осврташе, неби ли кога видела на улици да виче за по моћ, али на пакост не беше никога.

Она поново поче да плаче и да виче за помоћ, а непознати лупеж, који ју је дотле умиравао, видев, да неће моћи да је превари, да па је пачил поће са њим, поче да јој прети, па је стиште за обе руке и поче је вући.

— Ако не ћутиш одмах ћу те удавити. Јеси чула? Али како Јелена није хтела да ћути, он јој с иште уста и почео је вући.

Јелена се и даље отимала и окретала главу, да би могла викати, али помоћи ни од куда. Већ је зликовац одвуче неколико корачаји у правцу поред кафана идући оном сокачету. Јелена је и даље врискала, али тај је врисак био већ загушљив.

Наједавпут угледа она једног човека, где иде од Радикалне штампарије поред споменика идући позоришној кући. Она ману на њега левом руком, трже мало главу и врисну:

— Јаој у помоћ! Онај је човек опази и потрча јој брзо у сусрет, а кортеш који ју је дотле чврсто држао и запушио јој уста, на же бегати, па брзо замаче у Васину улицу.

Јелена је била готово ван себе, сва бледа и рашичуна. Аљине јој на више места беху поцепане како ју је кортеш вукао.

Непознати господин приђе јој брзо, па је узе за руку и рече јој благо: Не бој се, мала, не бој се више, онај је лупеж утекао. Затим је помилова по коси и пријатељски јој рече, да се њега не боји, и да му каже, куда је пошла, па ће је он одвести.

Јелена једва дође себи од грудног страха и пође са својим избавиоцем. Она му на питање рече, да ради код Милоша Скерлића овд. шеширије, и да је тамо пошла, а онога човека, што ју је био ухватио не познаје. Господин је испрати до радње Скерлићеве па се врати. После једног сата пошто се дете одморило, Г. Скерлић пошаље је са једним својим момком у нашу редакцију, где нам Јелена исприча све поједности овога случаја.

Јелена је још била узбуђена и причала нам је стидљиво и кроз плач цео овај догађај, па је додала, да би онога лупежа познала, кад би га видела.

— Како изгледа онај човек? упитасмо је ми. — Ја вам га не умем описати, ја сам се била престравила, али ипак сам његово лице прилично упамтила. Он изгледа постар, носи браду и средње је величине. На глави је имао шубару и имао је на себи неки зелен капут. Доста је угојен.

— И прошлога петка готово на истом месту, додаде за тим Јелена, нашао ме један момак. То је било увече, кад сам се враћала са рада. Један момак сав поцепан, пошао је замном, и хтеде ме ухватити за руку. Ја се тргах, станем бегати и тако паднем на тротоар и сву руку разбијем (Ту нам она показа завијену руку, која беше сва првена.) Момак је још мало трчао, ја измакнем у Васину улицу, а он се врати.

Ето, шта се може да деси невиној деци у сред Београда. Овака сорта људи најошаснија је за једну варош, јер они немају ни срца ни душе. Ови хоће

Цене огласима

На 1 стр. од реда 50 п.д.
и 4 " " 20 "

Већи огласи врло јејтин
За припослано 50
п.д. од реда
Претплату примају све
поште у Србији.

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

Ми ово износимо пред наше читаоце, да умеју чувати своје кћери или сестре од оваких опасних кортеша, а полицији обраћамо пажњу, да потражи ове варалице на њиховом легалу. Сутра пак гледаћемо да изнесемо још једног препреденог лупежа који већ неколико година тера овај прљав занат и који је до сад окренуо стромором неколико честитих девојака.

Сен Марс.

† МИЛОРАД П. ШАПЧАНИН

Јуче у 2 и по сата по подне умр' је у Београду Милорад П. Шапчанин, српски књижевник и дугогодишњи управник Народног Позоришта и у последње време администратор краљевих добара и цивилисте.

Пок. Шапчанин огледао је свој дар у више праваца. Он је писао и педагошка дела, приветке, песме и драме.

У свима правцима дosta је радио и на сваком пољу показао је велики труд, а и успеха; али нам се чини да је за приветке имао највише дара. — Стил му је у приветкама врло леп и лак, и своје је предмете обраћивао са дosta брижљивости. Чини нам се да је на овом пољу остао, да би био далеко дотерао. Као позоришни писац није имао великог успеха, премда му се ни ту не може одрећи велики труд.

И као песник Ш.шпчанин је дosta писао, премда се никад није могао да истакне много на површину, али се мого да припослано приватнијим пољима. Културно наслеђе Србије

има и лепих песама, које се и лако читају и имају лепу мисао. Његова повећа песма „Невеста Љутице Богдана“, која је засебно штампана, показује, да је Шапчанин свој посао и добро разумео и лепо извео. Већину својих мањих песама штампао је под насловом „Жубори и Вихори“, али је и после тога писао још песама.

Његове збирке приповедака заслужују велику пажњу, а нарочито и зато, што тамо вису искључиво приповетке из сеоског живота, с којом се темом готово сви наши приповедачи већ толико времена занимају.

Милорад П. Шапчанин рођен је у Шапцу и презивао се Поповић, али је доцније узео име Шапчанин. Основне школе свршио је у Шапцу, а затим је продужио школу у Карловцима. Он је имао још два брата, од којих је један био такође песник — Павле Поповић, Шапчанин, који је врло рано умро.

Шапчанин је одавно побољевао, а пре тога био је веома крепак и здрав. У њему српска книга губи једног вредног радника, од кога смо се могли још многим делима надати, јер је Шапчанин био сразмерно још доста млад.

Нека му је лака српска земља, којој је он својски љубио.

БЕОГРАДСКЕ ВЕСТИ

* Црка застава. На вародном погоришту вије се црна застава поводом смрти Милоја П. Шапчанина.

* Распис министра народне привреде Г. Лозанић је опет пустио један распис, али сад за телеграфисте. Ми видимо, да г. Лозанић жели, да се и у

Србији једном зна шта је пошта и телеграф, јер су то у целом свету светиње. Ни промене ни партијске страсти не би требале да утичу на ове установе, али се у нас на то не гледа. Ми ћемо сутра донети и овај најновији распис министров, па ћемо одмах говорити о овим двема установама и том ћемо вриликом извести неке гнусне ствари, — какве се само на понекој српској пошти могу десити. Тражићемо од министра да примерно казни неке поштанке наставнике, али ћемо у исти мах поднети и факта, да се г. Лозанић увери, да је забадава писао онај распис поштама, јер многи наши људи не знају за част него само за батину.

* Ишчашио ногу. Јутрос у 8 час. на тротоару пред дућаном Јов. Јовановића трг. у кнез Мих. улици оклизнуо се те пао г. Коста Стојановић овд. терзија. У паду је био тако несретан, да је леву ногу у колену ишчашио и вије ју могао повратити на своје место — већ је се клатила и на једну и на другу страну. Жандарм који је био на линији отрчао је одма по кола и одвезао га у болницу, да му се укаже лекарска помоћ. Власт би добро учвила, кад би наредила, да се на овако клизавици тротоари посипљу пепелом или струготином од дрва, те да се овакви несретни случајеви не дешавају.

* Наше продавце у унутр. молимо, да нам **првом поштом** врате слике Карноа и Александра Г., јер их више немамо. У исто време јављамо им, да ћемо само оним продавцима послати слике осуђених радикала, који су сав свој дуг измирили. Слике су готове и само још имамо да испод слика оштам-

памо имена. Слике су ванредне и досад овако лепо израђених слика није било у Србији.

* Рударско удружење држи скуп 19 фебр. у згради рударског одељења министарства нар. привреде у 10 сати пре подне. Дневни ред: 1. Претрес штатута, 2. Упис у чланство, 3. Избор управног одбора.

Позивају се сви стручњаци и пријатељи рударства да изволе на овај збор доћи, и пријомоћи да се удружење оснује и рударству, као важној чињеници привредној у нашој земљи, нови полет даду.

* Енглески разбоји. У 19 бр. „Трг. Гласника“ од 25 јануара тек. год. извесан г. „Т“ у своме писму о овим разбојима између осталог рекао је и то: да је г. Љуб. Клерић сад. мин. просвете и бив. професор Вел. Школе, као председник једне стручне комисије за оцену ових разбоја тврдио, да су ови разбоји подећи за сваковрсно платно и друге ткањине.

Како је пак г. „Т“ с овим својим писмом хтео, да побија наше раније изнешене наводе да су ови разбоји подесни само за двонитне ткањине и за никакве више, то смо се постарати, да дознамо, да ли је г. Клерић заиста горње тврдио, и за тим ако је, онда на основу чега је он то тврдио, кад овд. Трг. Еснаф и г. Чед. М. Јоксимовић ткачки учитељ противно тврде т. ј. с нашим се мишљењем потпуно слажу.

Упитан г. Клерић о свему овоме изјаснио се од прилике овако.

„Ја сам тврдио и тврдим сада, да су енглески разбоји веома солидно израђени, да је конструкција практична, да се на њима може лако да тка и

да се за један минут може око 150 пута чувак с једне стране на другу и обратно пребаци т. ј. да се за 1 мин. око 150 утка могу проткати.

„Какве се ткањине и од каквог материјала (предива) могу ткati на њима, то ја не знам а и нисам позван за то. То ће знати г. В. Тителбах професор цртања, који је као ткачки стручњак (? ур.) од стране министарства нар. привреде и одређен за члана комисије, и који је са мном реферат о овим разбојима и потписао.“

Према овоме сад остављамо читаоцима да оцене, који је подземни и подмукли критичар: ми или г. „Т“?

* Апелацијено решење Апелација је у свом I одељењу поништила решење првостепеног беогр. трг. суда којим је решењем повишен превос трамваја на безимено друштво, а одобрила је пренос српско-француског друштва на безимено друштво. Госп. Божа Мутавчић одвојио је своје мишљење.

* Чебинчева афера. Јавили смо читаоцима, да је Ђока Новаковић тражио изузеће г. А. Бабовића председника касације и да је зато подне јаких разлога. Сад дознајемо да је касација у својој седници нашла да нема места изузећу. Дакле, у наред се можемо надати, да ће Касација на сваки начин благословити пресуду Апелационог Суда. — Тешко правди у нашем судству.

* Изјаве сажамења. Поводом смрти ерцхерцога Албрехта сви наши министри били су јуче у аустријском посланству да изјаве жељење због смрти ерцхерцога Албрехта.

* „Одјек“ јавља, да је Милетићу из Србије послато око 80 телеграфских честитака.

ПОДЛИСТАК

ЦРВЕНА МАСКА

ИСТОРИСКИ РОМАН

КСАВИЈА ДЕ МОНТЕПЕНА

ДРУГИ ДЕО

XVII

ГРОФ ГЕБРИЈАН

„То ћу вам доцније објаснити“ одговори последњи, „сад слушајте пажљиво. Прислушкујте, јер би се ја јако варао, кад вас овај разговор горе не би интресовао“

Ла Кузон ћуташе и прислушкиваше.

* * *

Оставимо сад за један часак капетана и заробљеника, које ћемо поново, као његовог друганаћију тамници стерне, и спустимо се у салу, коју већ познајемо, гдје смо присуствовали разговору. Еглантине са господаром Орловског замка и изненадној појави Маги вештице.

У часу, кад се зачује глас рога, који је означавао долазак ноћнег посетиоца, цртао је Антид де Монтеги, на асталу од растовине поред камина, на артији по-лако или са несигруном руком, чудновате карактере.

Неколико корачаји пред њим стајала Маги вештица и бацала је привидно површене и расејане, али у ствари испитујуће погледе.

Гроф слеже раменима, кад је чуо очекивани знак. Он остави свој рад не свршен, устаде брзо, приближи се слици грофа Водреја, пртиште на сакривено дугме испод зарезотине рама, и дувар се окрете око неке невиђене осовине и отвори тајни улазак.

„Жено“ рече господар орловског замка Маги, „могу ли ја рачунати на вашу верност и оданост?“

„Милостиви господине“ одговори Маги, „ја вам не могу ништа одговорити, него што сам вам већ одговорила, моја сопствена корист јамчи вам за моју верност и оданост.“

„Послужите ме као што треба, па ће те видети, да имате послана са једним човеком пружене руке.“

„Ја сам на све готова, милостиви господине, и маја шта ми ви заповедили, ћу послушати.“

„Ја ћу вам дати један налог, који се мора опрезно и брзо извршити“

„Ја ћу чинити, што је у мојим сила, милостиви господине“

„Сад“ додаде гроф од Монтеги, покажујући на тајанствени ходник „идите унутра, седите, ако хоћете, на коју од стеница, и чекајте, док вас ја не позовем“

„Хоћу ли морати дugo тамо остати, милостиви господине?“

„Мислим да нећете“

„Тад ме бар немојте заборавити, милостиви господине“

„Будите без бриге“

Маги се умирила и побринула се, да мала врата која су водила у башту замка, отвори, јер у случају, кад би господар замка на њу заборавио могла би она без муке опет изаћи на слободу.

Културно наслеђе Србије

* Концерат. Беогр. матуранти приређују 19. ов. м. у 3 и по сата по подне концерат у сали В. Школе.

* Једно писмо. д. г. Михајловић и д. Ј. Путниковац писали су „Одјеку“ једно писмо у коме се правдају, да и ако су они били слободни видари (фармазони) опет нису учествовали у гоњењу учитеља, а ако су кога учитеља помагали, није знак да су са г. Андром Ђорђевићем учествовали у гоњењу учитеља. Даље веле да су били и даље искрени чланови радикалне странке. — Ми смо још одавно навели неке примере, да су ови фармазони учитељи заиста гонили многе учитеље, а и сад знамо за факта, која ће потврдити, да су учитељи поред Андре Ђорђевића највише страдали од неколико овд. фармазона учитеља. О овоме ћемо за који дан опширије проговорити. А кад су господи били искрени чланови радикалне странке, што нису осудили онај терор фармазонки г. Николајевића и компаније него су му можда још и пљескали.

* Добротвор Срп. Књиж. Задруге Г. Филип Јовановић, трговац из Крушевца, уписао се, преко поверилика г. Дим. Ј. Тричковића професора, за члана добротвора Српске Књижевне Задруге са улогом од 150 динара. Мило нам је што у низу племенитих добротвора ове корисне установе можемо да забележимо и име г. Филипа Јовановића. Слава му!

ДОМАЋЕ ВЕСТИ

* Јавна благодарност г. Паји Боти доктору за варош Крушевач. Ви сте, господине прошле год. лечили болесне чланове „Фонда занат. раденичког за помоћ у болести и смрти као и пензије“ и за лечење нисте никаквог хонорара тражили.

Овим сте припомогли фонду као јединој хуманој установи за варош Крушевач, што вам управа фонда у име свију чланова, а према скупштинској одлуци од 2. овог мес. тек. год. изјављује благодарност, са жељом, да дugo година поживите на дiku и понос човечанства.

12. фебр. 1895. год.

Крушевач. Управа. Крушевач. Јеврем Раковић из Камењаче и Милун Николић из Д. Рибника, сељаци, срез трстенички окр. крушевачки, враћајући се својим кућама ноћу између 4. и 5. ов. м. из Трстеника, заваде се путем на друму, близу Д. Рибника. Милун потегне ноћем на Јеврема, Јеврем то приметивши, да би сире чио Милунову намеру, зграби колац и потегне Милуна коцем по глави тако јако, да му је сву лобању размрскао, од чега је Милун и умро. Јеврема је одмах по свршеном делу истражна власт ставила у притвор.

Разбојништво. Из Крагујевца добили смо овакав извештај: 12. ов. мес. ноћу између 11 и 12 часова неизвестни зликовци провалили су собу до дућана Трандаfila Трандафиловића тргатам., па приметив у соби његовог калфа Драгутина Крстића, закољу га и однесу у новцу 130 дин. Лоповима није се још ушло у траг. (Дакле имовна и лична сигурност види се из овог извештаја, да у сред вароши није човек сигуран ни у свом стану и на домаку власти. Лепу смо сигурност дочекали под овом данашњом „неутралном“ владавином.)

Варварство. Докле смо дотерили са имовном и личном сигурношћу под овом владом, најбоље нам даје слику овај случај, који је извршен за време

дана. Непознати зликовци нападну и убију 4 ов. мес. у 6 сати по подне Живојина Дамњановића из Печенице, округа пожаревачког. — Убице, ваљда изнужавајући новац вису на место убили Живојина, већ су га прво ножем ва више места по телу изболи, па пошто су га опљачкали, они га потегну сикаром по глави и сву му лобању размрскају, те га тим начином дотуку.

Опет општина покраћена. — Краје у селима тако су учествале да ви општинске судије не поштећују. Тако ноћу између 8 и 9. ов. мес. непознати зликовци обију судницу општине Петровачке окр. топличког и однесу из касе 2200 дин. Лопови још нису похватани.

Пожаревац. Преко 200 грађана овд. честитали су великим борцу за народна права Др Светозару Милетићу седамдесето годишњи рођендан.

ТЕЛЕГРАМИ

— Берлин. Цар Виљем креће се сутра сепаратним возом у вече са великим пратњом у Беч да присуствује погребу Ерцгерцога Албрехта.

— Минхен. Место оболелог принца Лудвика заступаће принца регента при сахрани Ерцгерцога Албрехта, принц Арнулф.

— Петроград. Велики кнез Владимир Александровић отпутовао је јуче за Беч да присуствује сахрани тела Ерцгерцога Албрехта.

— Париз. „Хавасова агенција“ јавља из Тангера: „По буњена племена ударила су на Марокеш и починила великих пљачака. Дошло је до крвавих сукоба са урођеницима, и било

је много људских жртава. Једна енглеска фрегата из Гибралтара стигла је овамо.

МАЛА ХРОНИКА

Сардуов конкуренат. Отац Комада „Мадам Сав Жен“ ради на једном новом комаду „Лудвик“ XVII. У Паризу се направно одмах јавио велики број њих, који ту исту ствар обраћају, те хоће да се са Сардуом такмиче. Један шаљивчина изненадио је ових дана у једној кафани један литеарски круг, са напоменом, да нити је Сарду, нити и један његов такмац прави творац „Лудвика XVII.“ Па онда које? узвикнуше сви зачућено. „Лудвик XVI.“

Разбојничко убиство на јасном дану. Телеграфишу из Лавова: У целој вароши влада узурпација због једног извршеног убиства на јасном дану над Лудвиком Каспријевићем, женом једног овд. чиновника. Брачни пар становао је у Гарнчарској улици у кући бр. 3. Муж је изјутра као и обично био отишао у канцеларију, жена је послала девојку да нешто купи у вароши, а она остала сама. Кад се девојка вратила нашла је још врућ леш своје господарице, која је била угушена једним рупцем. Стан је био опљачкан. Убијеној је могло бити 68 година. Полицији се чини да ће ући у траг убици.

KАСА бр. 3 на продату упитати Елад. М. Благојевића. Кнез Михајлова улица — број 3.

BРАЋА БОЖИЋ до „Пролећа добили су праве ужичке КЛЕКОВАЧЕ.

Она уђе у узани ходник и дувар се за њом затвори. Једног часа паде јој на памет, да се одмах удали, али опомена да јој Антид де Монтеги има нешто да повери, задржа је. Чим је гроф остао сам, куцну у звонце, да позове слугу, који је мало пре одвео Егантину у женско здање.

Слуга дође брзо.

„Узми фењер“ рече му Антид, „и хайде преда мном“

Обојица пређоше салу и пред собје спустише се низ степенице мале терасе и приближе се мирној и напуштеној еспланади.

Заповест је већ била издата, да се на изненадни звак ноћне трубе не узнемирују ни најамници ни послуга остала. Два стражара шетала су и даље мирно на шанцу.

Антид Де Монтеги викну их, и напреди им, те пред њим отворише капију и спустише покретну ћуприју.

Један до очију у ортак јавијен је ваљер, кога су пратили десет до дванаест говом бледом лицу.

коњаника, одјаши је коња на еспланади. Коњаници и коњи окренуше путем, који је водио у авлију где је цистерна.

Ноћни посетилац, и господар орловског замка измеђаше неколико утврђења, поздрава, не говорећи ни речи, стигао до замка, а пред њима је ишао само слуга, који је фењер носио

Кад су већ ступили у познату нам салу и кад су видили да су сами, дошљак скиде свој ортак а господин Де Монтеги привуче столицу поздрави га још једном са највећом утврђењу и рече:

„Грофе Гебријанте, добро нам дошли
„Преставник његовог Величанства
Краља Француског не може друкчије ни
бити код губернера грофовства Бургундије, него добро дошао,“ одговори гроф, изговоривши ове речи са нарочитим на-
гласком.

Кад је Антид Де Монтеги први пут чуо ову дату му титулу, за којом је он толико жудио, слеже раменима и руменило радости и тријумфа обасу се по његовом бледом лицу.

„Губернер грофовства Бургундије?“

„Да господине“ одговори господин Гебријант „и у овим речима подразумевам губернера провинције Авала или другим речима целу земљу, која лежи у просеку оног великог круга, чији круг сачињавају места Сен-Клод и Лон-Ле-Солније, Дол, Сален и Нозероа.“

„Дакле“ зикну гроф „дакле његова еминенција, господин кардинал Ришелеј није најзад одобрио и —“

Гроф Гебријант прекиде га.

„Грофе Де Монтеги“ рече му он, „пре него што продужимо овај преговор веома је нужно, да погледамо на догађаје, који су се збили од почетка овог пред-
говара.“

(Настава ће се)

Културно наслеђе Србије

КЊИЖАРА

ВЕЛИМИРА ВАЛОЖИЋА У БЕОГРАДУ

У СВИМА КЊИЖАРАМА У СРБИЈИ МОГУ СЕ ДОБИТИ КЊИГЕ

Адамско Колено. Припов. Ј. М. Веселиновића	— 30	• Живот св. Георгија и Паскаљеве	— .30	Невола га дотерала, Приповетка	— .60	Рефлексија мозга	1.—
Антигона. Софоклова трагедија	1.—	• Живот св. сца Николаја	— .30	Нова Лира, са 10 слика	— .30	Рошави и Рајко. Припов. Ј. Крснића	1.—
Абдаљах. Припов. Е. Лабуља	1.—	Живот св. Јована Краситеља	— .30	Народно благо. М. Б. Карапетановића	2.50	Српске народне песме из Босне	
Босанчице: „Са нејвере — Златка —		Жубори и вихори. Песме М. П. Шапчанина	2.—	• За земљи и под земљом. Приче		женске — Скупно Б. Петрановић	3.—
Враг ћевојка — Ченабет — Чудо —			— .40	светског путника У кајени — Игра по цену живота — Три године		Српске народне припов. Скупили	
Правда у Восни“. — Припов. М. Жиковића	— 70	• Женска Писма	— .120	међу Натаџеницима“		К. Растић и В. Лончарски	— 80
• Бецање — Разметање — карата за забаву у друштву	— .50	• Ђорђе Уашингтон. Ослобод. Амер. Буљић увесци. Песме З. Ј. Јовановића	— .30	Нервозност. Ваписао др. П. Ј. Мебус.		Сатанске душе. Роман Јола Де Милице-а I-II	
Блудни син. Припов. Ф. Хофмана	— .70	• Зелен врак. Припов. Ж. Верна	1.—	Не пристоји се. Ручна књига о неким	3.—	• Српски свет. Написао П. Никетић	2.—
Бирчанин Ивија Ј. Н. Оточанина	1.20	Загонетка смрти. Приповетка	— .50	манама погрешкама, којих се у гору и мешају са људ. ваза клонити	— .40	Слахињица. Роман С. Ј. Јостића	1.—
Благо оном ко је милостив. Припов. Фр. Хофмана	— .70	• Заја или поход из Индија	— .50	• Зајадин — Хода, негеве десетке		Синева Солбакен. Припов.	1.—
• Борба око милиона. Роман Е. Хана	2.40	Занатлија. Приповетка	3.—	в будалаштине	1.50	Србија у деветнаестом веку. Написао С. Р. Таландије	1.—
• Бели кос. Припов. о догађајима на суви и на мору	3.—	• Златарево злато. Роман Л. Шеноа	— .50	• Невен Приповедач за деву	— .80	• Суза. Приповетка	1.—
Вој код Мората. Роман	2.—	Из живота и рада Христа Спаситеља	— .50	Наздрављац. Народне здравице	— .60	• Сујаје. Драма	1.—
Вило па битисало. Припов. Ј. М. Веселиновића	— .30	Написао д. Јосиф		Новеле А. Драгашиног	1.20	Сиротина. Роман	1.50
Влада Станка и Ваба Станојка. Припов. Ј. М. Веселиновића	— .30	Историја турске царевине	— .50	• Нана Роман Е. Золе	4.—	Србија и Турска. Написао Н. Попов	1.50
Васне Доситејеве	— .70	Написао С. Л. Пул. Превој Ч. Мијатовића		• Изјаде ше и најд бранјије приповетке		Сељанка. Ш. Припов. Ј. М. Веселиновића	2.—
• Бој на Косову или Милан Топлица и Зорайди Роман	1.40	Из београдског живота. Приповетке	1.—	из хиладу и једне исчи	1.20	Света освата. Роман. I-VI	6.—
Весели двори Иве Загорице. Роман М. Видаковића	1.60	Матавуље	— .60	О демократији у Америци. Написао А. Токвиљ		седам милијуна. Приповетка	— .80
Верујте у Бога. Припов. Ј. Темеа	1.—	Из Италије од Х. Хајнеа		Сино ће јарко сунце проказати Припов. Омбра. Роман А. Женевре-а	2.—	трелан. Драма	1.—
• Вечити календар са рођдаником, сансницим и т. д.	1.—	• Из присенка и са светlostи. Приповетке К. Петровића. Здравља		Серафин. Новела Сахар-Мазоха		Серафин. Новела Сахар-Мазоха	1.—
Важност подизања воја и поврља:	— .50	— Мртва шиба — Теткина леда		Славка из времена реформације Написао С. Божковић		Славка из времена реформације Написао С. Божковић	1.50
употреба и прерадњавање истог		— Зао друг — На душак — Крвав самар — Т стамент — Живан Кобац — Чича Миљко — Ведеља		О срском језику. Нап. Ј. Живановић		Сељанка. Написао Ј. М. Веселиновића	— .30
• Ватерло. Припов. Еркмана-Шатријана	2.—	Инкино благо. Приповетка	— .60	Оживео Чудовита историја једног		Слободијава. Спех. Н. Његуша	— .60
Велимир и Босилка. Роман. М. Видаковића	2.—	Иконија Везирова мајка. Приповетка Ч. Мијатовића	1.50	руковника. Приповетка		Слободијава. Спех. Н. Његуша	1.40
Ве селе приповетке Абуказемове	1.50	Из Пирне Горе и Приморја. Припов. С. Матавуља	1.20	• Од срца-српу. Припов. Ј. М. Веселиновића. Доброчине — Р. Рибјашница — Паћеник — П. Стевићак —		• Тријесет букаца госпође Мутабарије, које је очитала своме тренутном мужу Урошу	1.—
• Вечност. Од Ј. М. Веселиновића	— .50		— .50	Одабране Приповетке	— .50	• Смрт Смијаја ће Чејтића	— .60
Васпитне награде и казне од Ст. М. Окановића	— .50		— .50	Опште таблице интереса	1.—	Сужач и ухода Припов. Ј. Сјеменског	— .40
• Ведчки српски декламатор. Саставио С. Зарић	1.—		— .40	Онци и дец. Роман И. Тургенев	2.—	Силози и Мазнија. Ром. М. Видаковић	1.40
Васпитница. Припов. Ф. Хофмана	1.—		— .70	Одабране новеле Сахар-Мазоха	— .80	Стари и нови мајстори. Роман. Ј. И. Гњатовића	
• Виноградарство и подрумарство. Написао Један виноградар	1.40		— .70	• Орва визња о човеку	— .50	Сато и решето. Хумар. саттар. списак	2.—
Венеција. Успомена М. Цара	1.—		— .70	• Писма заљубљенке у сваком облику и приликача	1.20	Светолик и Ледава. Роман	2.—
Војнички живот. Нап. Е. де Амичис	1.—		— .60	Побожан и слободан. Роман	2.—	• Јадран. на ав. С. Матавуља	1.20
• Вилина књига. Приче и бајке	1.—		— .50	• Повратарство. Напис. др. Б. Радић	6.—	• Гирдогдан. Ерабан. Роман Жила	
Велики свет. Роман	— .80		— .50	Прави и последњи пут. Припов. М. Живковића	1.—	Вера 1—II	3.—
Вјерила љубав. Роман И. Гончарева	2.—		— .50	Проблематичан свет Роман Ф. Спилхагена	1.—	Тајанства ризница Иникина у земљи	
• Геновева. Приповетка Х. Шимита	— .60		— .60	Ојјер и Жан Роман	1.—	драгог камена	
Грофица Сара. Роман Ж. Ове-а I-II	2.—		— .50	Илевна. Роман. Г. Сјамара I-II	3.—	Три листа из живота. Приповетке Д. Рогаља. Проклет му њород. — Другарице — Женска ћуд	
Грех и књање. Роман I — IV	4.—		— .20	Пријуљчча Тедемка I-IV	5.—	— 50	
Грозна успомена. Приповетке Грађанско развиће Америке. Написао Џ. У. Дрепер	1.—		— .60	Пембе. Припов. из арбанијског живота	— .60	Три дана из живота Једног учитеља	1.—
Гарibalди. Црте из његовог живота	1.50		— .1.—	— Плато и живот. Напис. Л. Бихнер		Тоцлота и живот. Напис. Л. Бихнер	— .60
• Грешница. Роман Е. Ришбурга	9.40		— .70	Ујас и сестрић. Приповетка		Ујас и сестрић. Приповетка	1.—
Гласници за забаву и научку	1.50		— .70	Учител. француског језика		Учител. француског језика	— .50
Град. Приповетка Ј. М. Веселиновића	— .30		— .70	У руском табору. Написио Д. Медић		У руском табору. Написио Д. Медић	1.—
• Горски Венац. Спев П. Н. Његуша	1.—		— .70	Уста гостите Х. Роман		Уста гостите Х. Роман	1.50
Говор бројева	— .20		— .70	Удадба Беатрице. Роман		Удадба Беатрице. Роман	1.50
Говор цвећа	— .20		— .70	Учуство за бистрење и претак вина		Учуство за бистрење и претак вина	— .50
• Госпођа Тереза. Ром. Ерк-Шатриј.	1.50		— .70	Уекок. „овеља Ж. Сан		Уекок. „овеља Ж. Сан	— .80
Горски цар. Роман Е. Абу-а	2.—		— .70	Ускок. Приповетка. С. Матавуља		Ускок. Приповетка. С. Матавуља	1.20
• Давица. Роман Ст. Ј. Јефтића	1.50		— .70	Усамљени јуноша. Ром. М. Видаковић		Усамљени јуноша. Ром. М. Видаковић	1.30
Друштвени уговор од Ж. Ж. Рутоа	2.—		— .70	У земље где то лимун рађа. Новела П. Хајса		У земље где то лимун рађа. Новела П. Хајса	1.20
• Деце робијаша. Крим. бд. Т. Ј. М. Досића. Роман А. Гревиза	1.—		— .70	Физика, физичке силе и узајамни односија. Написао У. Р. Грове		Физика, физичке силе и узајамни односија. Написао У. Р. Грове	1.—
Дон Јуан Роман Лорда Бајрона	3.—		— .70	Хасан-Ага. Роман М. Шапчанина		Хасан-Ага. Роман М. Шапчанина	2.—
Два цваница. Шаљ. игра М. Глишића	— .50		— .70	Хана. Приповетка Х. Шенквијешића		Хана. Приповетка Х. Шенквијешића	1.20
• Две љубоморне Роман К. Светле	1.50		— .70	Хамлет. Трагедија В. Шекспира		Хамлет. Трагедија В. Шекспира	1.20
• Дубравка И. Гундулића	— .80		— .70	• Хилада и једна ноћ. Араске приповетке I-III		• Хилада и једна ноћ. Араске приповетке I-III	7.20
Деведесет трећа. Роман В. Ига I — II	2.—		— .70	• Иријада. Роман		• Иријада. Роман	2.40
Двадесет година из живота једног кесарона. Приповетка	1.—		— .70	• Иријади. Крим. Припов. I-III		• Иријади. Крим. Припов. I-III	6.—
Деда - Страх Написао Ј. М. Веселиновић	— .30		— .70	• Иријади. Вел. коло I-III		• Иријади. Вел. коло I-III	1.50
Делије. Припов. Ј. М. Веселиновића	— .30		— .70	• Иријади. Роман		• Иријади. Роман	1.50
Деца их измирила. Припов. Ј. М. Веселиновића	— .30		— .70	Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића		Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића	1.—
Дечја јади. Напис. др. Н. Петровић	1.50		— .70	Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића		Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића	— .60
• Дахома. Приповетка Ф. Хофмана	— .80		— .70	Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића		Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића	— .40
• Добри другови. Припов. Ф. Хофмана	— .60		— .70	Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића		Прија. Крим. Припов. Ј. Ј. Јакшића	— .70
Дајевник залишног човека. Роман И. Туѓића	— .60						